

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ
DNR-4.720.31.2018.KR

Warszawa, 8 marca 2019 r.

DECYZJA nr DNR-1/ 14 /2019

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie z wniosku Lechpol Electronics sp. z o.o. sp.k. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji nr DNR-1/96/2018 z dnia 21 grudnia 2018 r., na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz.2096) oraz w zw. z art. art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), postanawiam utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy w pkt 3.

UZASADNIENIE

Pismem z 21 lutego 2018 r. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) akta kontroli (nr KBP-NU.8361.5.2018, KBP-NU.8361.21.2018) dotyczące detektora gazu i tlenku węgla (czadu) Cabletech model URZ0407 kod EAN 5901436752219 (zwanego dalej także „detektorem model URZ0407”, „detektorem”, „czujnikiem”, „produktem”). Zaś pismem z 20 marca 2018 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi UOKiK akta kontroli (NR.8361.37.2018.BB.AK, NR.8361.105.2018.BB.AK) dotyczące detektora gazu i tlenku węgla (czadu) Cabletech model URZ0409 kod EAN 5901890015479 (zwanego dalej także „detektorem model URZ0409”, „detektorem”, „czujnikiem”, „Produktem”). Oba ww. detektory (zwane dalej Produktami) zostały wprowadzone na rynek przez przedsiębiorcę Lechpol Electronics spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. z siedzibą w Miętne (zwaną dalej Stroną, stroną postępowania). Detektor gazu i tlenku węgla (czadu) Cabletech model URZ0409 kod EAN 5901890015479 zasilany jest napięciem sieciowym 230 V. Obudowa urządzenia wykonana jest z tworzywa sztucznego. Do detektora dołączono instrukcję obsługi i śruby mocujące. Na opakowaniu produktu umieszczono następujące informacje: detektor gazu i czadu, CABLETECH, LECHPOL Zbigniew Leszek, Miętne, ul. Garwolińska 1, 08-400 Garwolin,

URZ0409, kod EAN 5901890015479, elektrochemiczny (rodzaj czujnika), AC 100-240 V, 3 W. Bezpośrednio na produkcie umieszczono następujące informacje: detektor gazu i tlenku węgla (czadu), CABLETECH, LECHPOL Zbigniew Leszek, Miętne, ul. Garwolińska 1, 08-400 Garwolin, URZ 0409, wyprodukowano w CHRL, AC 100-240 V,3W. Detektor gazu i tlenku węgla (czadu) Cabletech model URZ0407 kod EAN 5901436752219 zasilany jest napięciem sieciowym 230 V. Do detektora dołączono instrukcję obsługi. Na opakowaniu produktu umieszczono następujące informacje: Cabletech 3 URZ0407detektor gazu i tlenku węgla (czadu),GAS & CO Detector, temperatura działania: -10°C do + 50°C, Alarm: dźwiękowy 80dB, czerwona dioda, zasilanie: AC 230V, pobór mocy <1,5W czuwanie, <5W alarm, Alarm CO: - 50ppm-150ppm (Alarm co 15 minut), >150ppm (Alarm co dwie minuty), nagrzewanie czujnika ok. 45 s, URZ0407, kod EAN 5901436752219, wyprodukowano w CHRL dla LECHPOL Zbigniew Leszek, ul. Garwolińska 1, 08-400 Garwolin. Bezpośrednio na produkcie umieszczono następujące informacje: URZ0407 CABLETECH, detektor gazu i tlenku węgla (czadu) GAS & CO , Detector, zasilanie: AC 230V, wyprodukowano w CHRL. W trakcie kontroli inspektorzy poddali detektory ocenie bezpieczeństwa i oględzinom w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, z uwzględnieniem wymagań normy PN-EN 50291-1:2010+A1:2013-05 „Urządzenia elektryczne do wykrywania tlenku węgla w pomieszczeniach domowych – Część 1: Metody badań i wymagania” (zwanej dalej „normą”). W wyniku przeprowadzonej oceny prawidłowości oznakowania inspektorzy Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (Delegatura w Wałbrzychu) stwierdzili, że detektor gazu i tlenku węgla (czadu) Cabletech model URZ0407 nie spełnia wymagań normy, z uwagi na niepełne informacje lub ich brak, w następującym zakresie: typu urządzenia, A lub B (niezgodność z pkt 4.8.2d normy); numeru seryjnego lub kodu daty produkcji urządzenia (niezgodność z pkt 4.8.2e normy); częstotliwości zasilania elektrycznego oraz maksymalnego zużycia mocy (niezgodność z pkt 4.8.2f normy), wskazania maksymalnego czasu zużycia zalecanego dla urządzenia (niezgodność z pkt 4.8.2h normy), ostrzeżeń dotyczących dokładnego zapoznania się z instrukcjami przed przystąpieniem do obsługi lub serwisowania (niezgodność z pkt 4.8.3 normy), które to informacje powinny być umieszczone bezpośrednio na produkcie. Inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili także niepełne informacje lub ich brak na opakowaniu produktu: ostrzeżenia, że urządzenie powinno być instalowane przez kompetentną osobę (niezgodność z pkt 4.8.5.1 normy); informacji o oczekiwanym czasie zużycia czujnika - jeśli może na niego wpłynąć czas przechowywania i jeśli jest różny niż czas życia urządzenia (niezgodność z pkt 4.8.5.1 normy); wyraźnie widocznej informacji o następującej treści: „Niniejsze urządzenie jest zaprojektowane do ochrony ludzi przed poważnymi skutkami

ekspozycji na tlenek węgla. Nie jest ono jednak w stanie w pełni chronić osób o specjalnych problemach zdrowotnych. W razie wątpliwości skonsultuj się z lekarzem.” (niezgodność z pkt 4.8.5.2 normy), a także wskazania, że urządzenie zawiera wskaźnik końca życia (niezgodność z pkt 4.8.5.3 normy). Ponadto, inspektorzy Inspekcji Handlowej ustalili, że w instrukcji użytkowania brakowało bądź podano niepełne informacje w następującym zakresie: ostrzeżenia o ryzyku porażenia elektrycznego lub awarii w przypadku manipulacji przy urządzeniu (niezgodność z pkt 4.8.4g normy); informacji na temat oczekiwanego czasu eksploatacji urządzenia (niezgodność z pkt 4.8.4i normy); opisu wpływu tlenku węgla na ludzkie ciało, informujące, że urządzenie może nie zapobiec chronicznym efektom ekspozycji na tlenek węgla, oraz że urządzenie nie chroni w pełni osób objętych specjalnym ryzykiem (niezgodność z pkt 4.8.4m), ostrzeżenia, że instalacji urządzenia nie należy wykorzystywać w zastępstwie prawidłowej instalacji, wykorzystania i konserwacji urządzeń do spalania paliwa, włączając prawidłową wentylację i systemy wydechowe (niezgodność z pkt 4.8.4n normy). W wyniku przeprowadzonej oceny organoleptycznej (sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 2 z 31 stycznia 2018 r.) inspektorzy Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, iż detektor gazu i tlenku węgla (czadu) Cabletech model URZ0409 nie spełnia wymagań normy, z uwagi na brak następujących informacji: typu urządzenia, A lub B (niezgodność z pkt 4.8.2d normy); wskazania maksymalnego czasu zużycia zalecanego dla urządzenia (niezgodność z pkt 4.8.2h normy), ostrzeżeń dotyczących dokładnego zapoznania się z instrukcjami przed przystąpieniem do obsługi lub serwisowania (niezgodność z pkt 4.8.3 normy), które to informacje powinny być umieszczone bezpośrednio na produkcie. Inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili także brak informacji na opakowaniu produktu w zakresie: ostrzeżenia, że urządzenie powinno być instalowane przez kompetentną osobę (niezgodność z pkt 4.8.5.1 normy); odpowiednich informacji dotyczących przechowywania i transportu (niezgodność z pkt 4.8.5.1 normy); informacji o oczekiwanym czasie zużycia czujnika - jeśli może na niego wpłynąć czas przechowywania i jeśli jest różny niż czas życia urządzenia (niezgodność z pkt 4.8.5.1 normy); wyraźnie widocznej informacji o następującej treści: „Niniejsze urządzenie jest zaprojektowane do ochrony ludzi przed poważnymi skutkami ekspozycji na tlenek węgla. Nie jest ono jednak w stanie w pełni chronić osób o specjalnych problemach zdrowotnych. W razie wątpliwości skonsultuj się z lekarzem.” (niezgodność z pkt 4.8.5.2 normy). Ponadto, inspektorzy Inspekcji Handlowej ustalili, że w instrukcji użytkowania brakowało: informacji na temat oczekiwanego czasu eksploatacji urządzenia (niezgodność z pkt 4.8.4i normy) oraz ostrzeżenia, że instalacji urządzenia nie należy wykorzystywać w zastępstwie prawidłowej instalacji, wykorzystania i konserwacji urządzeń do spalania paliwa, włączając prawidłową wentylację i systemy wydechowe (niezgodność z pkt 4.8.4n ww. normy). Inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, że dla

dokonania pełnej oceny bezpieczeństwa niezbędne jest przeprowadzenie badań laboratoryjnych detektorów gazu i tlenku węgla (czadu): Cabletech model URZ0407, Cabletech model URZ0409. W związku z tym, próbki produktów zostały przekazane do Laboratorium Badań Urządzeń Gazometrycznych Centrum Badań i Certyfikacji w Instytucie Technik Innowacyjnych EMAG w Katowicach w celu poddania produktów badaniom laboratoryjnym. Badania laboratoryjne detektorów zostały przeprowadzone w oparciu o wymagania warunków działania alarmu zawarte w pkt 5.3.4 normy odsyłającym do tabeli 3 (pkt 5.2.2 normy). Tabela 3 normy określa wymagania zadziałania progów alarmowych (A, B, C, D) przy odpowiednim gazie testowym. Badanie progu alarmowego A określa prawidłowość alarmu przy stężeniu tlenku węgla na poziomie 30 ppm (gaz testowy 33 ppm \pm 3 ppm), który nie powinien zadziałać przed czasem 120 minut. Badanie progu alarmowego B określa prawidłowość alarmu przy stężeniu tlenku węgla na poziomie 50 ppm (gaz testowy 55 ppm \pm 5 ppm), który nie powinien zadziałać przed upływem 60 minut, natomiast powinien zadziałać przed upływem 90 minut. Badanie progu alarmowego C określa prawidłowość alarmu przy stężeniu tlenku węgla na poziomie 100 ppm (gaz testowy 110 ppm \pm 10 ppm), który nie powinien zadziałać przed upływem 10 minut, natomiast powinien zadziałać przed upływem 40 minut. Badania progu alarmowego D określa prawidłowość alarmu przy stężeniu tlenku węgla na poziomie 300 ppm (gaz testowy 330 ppm \pm 30 ppm), który powinien zadziałać przed czasem 3 minut. Badania laboratoryjne detektora gazu i tlenku węgla (czadu) Cabletech model URZ0407 (sprawozdanie z badań nr 4994-ZLG/2018 z 31 stycznia 2018 r.), wykonane na próbce składającej się z trzech egzemplarzy produktów, wykazały nieprawidłowości w działaniu progów alarmowych detektora. Badanie progów alarmowych B i C wykazało, że w trzech egzemplarzach z badanej próbki alarm nie zadziałał. Z kolei badanie progu alarmowego D wykazało, że alarm nie zadziałał w dwóch egzemplarzach detektora z badanej próbki. Ponadto stwierdzono niezgodności w oznakowaniu produktu: brak powołania na normę oraz brak oznakowania typu A lub B. Badania laboratoryjne detektora gazu i tlenku węgla (czadu) Cabletech model URZ0409 (sprawozdanie z badań nr 5020.2-ZLG/2018 z 22 lutego 2018 r.), wykonane na próbce składającej się z trzech egzemplarzy produktów, wykazały nieprawidłowości w działaniu progów alarmowych detektora. Badanie progów alarmowych: B, C, D wykazało, że w trzech egzemplarzach z badanej próbki alarm nie zadziałał.

W związku z ustaleniami inspektorów Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.), dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”, pismem z 18 czerwca 2018 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Lechpol Electronics spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. z siedzibą w

Miętnem o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa detektorów gazu i tlenku węgla (czadu): Cabletech model URZ0407, Cabletech model URZ0409. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 14 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. Jednocześnie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o określenie jej roli w obrocie kwestionowanymi produktami, przedstawienie listy dystrybutorów detektorów ze wskazaniem ilości produktów dostarczonych każdemu z nich oraz uwzględniającej jednostkową cenę sprzedaży, a także przekazanie informacji na temat wypadków konsumenckich oraz ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących produktów ze wskazaniem, czego dotyczyły. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wskazał również, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez detektory, powinna przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność i wskazał, jakie działania są w jego opinii zasadne. Strona postępowania pismami z 4 i 8 lipca 2018 r. wskazała, że detektory zostały ocenione oraz przebadane z uwzględnieniem wymagań wynikających z dobrowolnej normy krajowej PN-EN 50291-1:2010+A1:2013-05. W związku z tym, że nie ustanowiono szczegółowych przepisów Wspólnoty Europejskiej dotyczących bezpieczeństwa oraz znakowania czujników, wprowadzone przez stronę postępowania na rynek produkty były zgodne z dyrektywami podanymi przez producenta z Chin. Jednocześnie z uwagi na stwierdzone podczas badań laboratoryjnych niezgodności produktów, tj. ryzyko zatrucia się tlenkiem węgla przez użytkowników, strona postępowania poinformowała o natychmiastowym wstrzymaniu sprzedaży detektorów oraz o działaniach mających na celu niezwłoczne wycofanie z rynku produktów już sprzedanych, a następnie ich utylizację. Wskazała, że powiadomiła drogą mailową odbiorców o zagrożeniu stwarzanym przez produkty z prośbą o ich zwrot, a do klientów, którzy nie posiadają już detektorów, zostało wysłane oświadczenie z prośbą o podpisanie i odesłanie. Ponadto powiadomiła na stronie internetowej konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach produktów z prośbą o ich zwrot. Strona postępowania wskazała, że wprowadziła na rynek 10.000 sztuk detektorów model URZ0407 oraz 5.130 sztuk detektorów model URZ0409, a na dzień 4 lipca 2018 r. posiada na stanie magazynowym 3.548 sztuk detektorów model URZ0407 oraz 2.901 sztuk detektorów model URZ0409. Poinformowała, że od początku sprzedaży nie otrzymała żadnych skarg ani uwag od klientów i konsumentów. Na dowód podjętych działań naprawczych strona postępowania przesłała: dokumenty zakupu detektorów model URZ0407 w ilości 10.000 sztuk od SHENZHEN CONVOY TECHNOLOGY SECURITY CO., LTD. Chiny (dokumenty odprawy celnej SAD z 9 maja 2017 r. oraz z 23 lutego 2018 r., przyjęcie importowe 5.000 sztuk produktów nr PZI-IMP /00000109/2018 z 23 lutego 2018 r., przyjęcie importowe 5.000 sztuk produktów nr PZI-IMP/00000223/2017 z 10 maja 2017 r. wraz z fakturą nr 170316P z 16 marca 2017 r.), dokumenty zakupu detektorów model URZ0409 w ilości 5.130 sztuk od SHENZHEN HEIMAN

TECHNOLOGY CO., LTD. Chiny (dokumenty odprawy celnej SAD z 29 sierpnia 2016 r. oraz z 14 grudnia 2017 r., przyjęcie importowe 3.060 sztuk produktów nr PZI-00000432/2016 z 31 sierpnia 2016 r. wraz z fakturą nr TX101 z 20 lipca 2016 r., przyjęcie importowe 2.070 sztuk produktów nr PZI-IMP/00000603/2017 z 15 grudnia 2017 r. wraz z fakturą nr S/C NO.: JAY201709120B z 26 października 2017 r.), zestawienie sprzedaży (uwzględniające sprzedaż detaliczną) detektorów model URZ0407 (w okresie od 10 maja 2017 r. do 29 czerwca 2018 r.) w ilości 6.452 sztuk 301 kontrahentom, zestawienie sprzedaży (uwzględniające sprzedaż detaliczną) detektorów model URZ0409 (w okresie od 31 sierpnia 2016 r. do 18 lipca 2018 r.) w ilości 2.229 sztuk 252 kontrahentom, wzór pisma skierowanego drogą mailową do kontrahentów z informacją o zagrożeniu stwarzanym przez detektory i prośbą ich zwrotu, wzór oświadczenia skierowanego do kontrahentów, wydruk ogłoszenia ze strony internetowej z informacją o zagrożeniu stwarzanym przez produkty z prośbą ich zwrotu.

Prezes UOKiK pismem z 7 września 2018 r. zwrócił się do strony postępowania z prośbą o przedstawienie dowodów potwierdzających wycofanie z rynku detektorów gazu i tlenku węgla (czadu) Cabletech model URZ0407, Cabletech model URZ0409: faktur korygujących bądź oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu detektorów w ofercie handlowej oraz listy dystrybutorów uzupełnionej o jednostkową cenę sprzedaży detektorów, w terminie 14 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma. Jednocześnie wskazał, że w stosunku do detektorów, które zostaną zwrócone przez dystrybutorów, jak również tych, które znajdują się w posiadaniu strony postępowania, powinny zostać podjęte działania polegające na ich zniszczeniu bądź zwrocie do dostawcy, na dowód czego należy przedstawić, przykładowo: protokół likwidacji wraz z dokumentacją fotograficzną, protokół przekazania detektorów do utylizacji firmie zewnętrznej albo fakturę potwierdzającą wykonanie takiej usługi bądź fakturę korygującą potwierdzającą zwrot produktów do dostawcy.

Strona postępowania 25 września 2018 r. przesłała: zestawienia sprzedaży (uwzględniające sprzedaż detaliczną) detektorów model URZ0407 oraz detektorów model URZ0409 uzupełnione o jednostkową cenę sprzedaży każdego z detektorów, oświadczenia kontrahentów o braku na stanie magazynowym czujników oraz faktury korygujące, a także kartę przekazania odpadów nr 9/381 z 19 września 2018 r. (2.973 sztuki detektorów model URZ0409 oraz 4.027 sztuk detektorów model URZ0407). Strona postępowania wskazała, że według jej wiedzy detektory model URZ0407 oraz detektory model URZ0409 zostały wycofane z obrotu.

Prezes UOKiK pismem z 18 października 2018 r. poinformował stronę postępowania, że nie przedstawiła kompletnych dowodów (faktur korygujących bądź oświadczeń o nieposiadaniu produktów) potwierdzających wycofanie z rynku detektorów gazu i węgla (czadu) Cabletech

model URZ0407 oraz Cabletech model URZ0409 od wszystkich kontrahentów wskazanych na listach dystrybutorów. Wskazał również, że 5 kontrahentów którzy zwrócili detektory Cabletech model URZ0407 na podstawie przesłanych faktur korygujących, nie zostali uwzględnieni na liście dystrybutorów. W związku z nieprzedstawieniem w wyznaczonym terminie dowodów wycofania z rynku produktów poinformował stronę postępowania, iż postępowanie administracyjne zostanie zakończone w oparciu o posiadany materiał dowodowy. Prezes UOKiK zawiadomił stronę postępowania o przysługującym jej zgodnie z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań. Strona postępowania pismem z 19 listopada 2018 r. poinformowała, że ponownie skontaktowała się z kontrahentami drogą mailową oraz telefonicznie z prośbą o zwrot czujników. Wskazała ponadto, że do wszystkich kontrahentów, którzy do tej pory nie przedstawili oświadczenia o stanie posiadania produktów, zostały wysłane listy polecone z informacją o zagrożeniach stwarzanych przez produkty i prośbą ich zwrotu. Strona postępowania przesłała uzyskane do tej pory od kontrahentów oświadczenia o nieposiadaniu detektorów na stanie magazynowym oraz faktury korygujące.

Odnosząc się do 5 kontrahentów, którzy zwrócili detektory Cabletech model URZ0407 na podstawie przesłanych faktur korygujących, a nie zostali uwzględnieni na liście dystrybutorów, strona postępowania pismem z 22 listopada 2018 r. wyjaśniła, że detektory zwrócone przez 4 kontrahentów różnią się od detektorów będących przedmiotem 1 postępowania komponentami i specyfikacją, a ich sprzedaż została zakończona w lutym 2017 r. Natomiast na liście dystrybutorów detektorów Cabletech model URZ0407 powinien zostać uwzględniony jeszcze jeden kontrahent, który z zakupionych 30 sztuk zwrócił 27 produktów. Strona postępowania przesłała uzyskane do tej pory od kontrahentów oświadczenia o nieposiadaniu detektorów na stanie magazynowym oraz faktury korygujące, a także wydruk z książki nadawczej potwierdzającej nadanie przesyłek listowych do kontrahentów.

Strona postępowania pismem z 30 listopada 2018 r. przesłała kolejne oświadczenia kontrahentów o nieposiadaniu detektorów na stanie magazynowym oraz faktury korygujące. Wskazała, że po przekazaniu zwróconych produktów do organizacji odzysku prześle stosowne potwierdzenie.

W dniach 10 i 18 grudnia 2018 r. do UOKiK wpłynęły kolejne oświadczenia kontrahentów o nieposiadaniu detektorów na stanie magazynowym, faktury korygujące, a także karta przekazania odpadów nr 11/933 z 29 listopada 2018 r. (30 sztuk detektorów model URZ0407 oraz 2 sztuk detektorów model URZ0409) oraz kopie zwrotów listów poleconych niepodjętych przez część kontrahentów.

Decyzją DNR-1/96/2018 z dnia 21 grudnia 2018 r. (zwaną dalej decyzją DNR-1/96/2018 lub Zaskarżoną decyzją), Prezes UOKiK na podstawie:

1) art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. b w związku z art. 10 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa detektorów gazu i tlenku węgla (czadu): Cabletech model URZ0407 (kod EAN 5901436752219), Cabletech model URZ0409 (kod EAN 5901890015479), wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę Lechpol Electronics spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Miętnej, stwierdził, że produkty te, ze względu na nieprawidłowości w działaniu progów alarmowych, polegające na przekroczeniu dopuszczalnego czasu ekspozycji na tlenek węgla, nie są bezpieczne i w przypadku produktów wprowadzonych na rynek – nakazał wycofanie produktów z rynku;

2) art. 24 ust. 12 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie zobowiązał przedsiębiorcę Lechpol Electronics sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Miętnej do przekazania dowodów wykonania obowiązków nałożonych w pkt 1 decyzji w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji;

3) art. 33a ust.2 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa, tj. detektorów gazu i tlenku węgla (czadu): Cabletech model URZ0407 (kod EAN 5901436752219), Cabletech model URZ0409 (kod EAN 5901890015479), nałożył na przedsiębiorcę Lechpol Electronics sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Miętnej karę pieniężną w wysokości 18.000 zł (osiemnaście tysięcy złotych) płatną do budżetu państwa;

4) art. 24 ust. 11 w związku z art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów nadał decyzji w zakresie pkt 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Decyzja została doręczona 27 grudnia 2018 r.

Pismem z dnia 7 stycznia (zwanym dalej Wnioskiem), doręczonym w dniu 9 stycznia Lechpol Electronics sp. z o.o. sp.k. zwróciła się do Prezesa UOKiK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją DNR-1/96/2018. We wniosku strona poinformowała o niezwłocznym wstrzymaniu sprzedaży czujników oraz o podjętych działaniach mających na celu całkowite wycofanie produktów z rynku, a także wskazała iż współpracowała z Prezesem UOKiK w toku postępowania „na miarę możliwości starając się jak najszybciej wycofać wadliwe produkty z rynku.” Strona zwróciła się „o anulowanie kary w wysokości 18.000 zł”, wskazując iż „Podając wysokość kary w decyzji Prezes UOKiK uznał, że korzyść osiągnięta ze sprzedaży detektorów wyniosła 434,984,32 zł” oraz wskazując, iż wyliczenia te nie są precyzyjne „Nie uwzględniają bowiem kosztów zakupu w/w detektorów w wysokości 477,592,00 zł”. Strona przywołując

powyższą kwotę podniosła, iż w rzeczywistości przyjmując szacowanie korzyści Prezesa UOKiK oraz koszty zakupu, nie odniosła korzyści, lecz poniosła stratę w wysokości 42,608 zł, a strata ta nie uwzględnia „kosztów poniesionych na obsługę zwrotu towaru, kosztu faktur korygujących oraz kosztów recyklingu”. W związku z poniesioną, a wskazaną powyżej przez Stronę stratą, Lechpol Electronics sp. z o.o. sp.k. zwróciła się o „odstąpienie od kary pieniężnej”. Jednocześnie w załączeniu Strona nadesłała szereg faktur korygujących oraz oświadczeń o nie posiadaniu produktów na stanie magazynowym.

Pismem z dnia 17 stycznia 2019 r. Prezes UOKiK poinformował Stronę o wszczęciu postępowania zainicjowanego Wnioskiem. Jednocześnie w związku z przekazaniem wraz z Wnioskiem dowodów w postaci faktur VAT wystawionych dla czujnika czadu i gazu model Cabletech 0407 oraz oświadczeń 6 przedsiębiorców, iż nie posiadają na stanie detektorów gazu i tlenku węgla Cabletech model URZ0407 i URZ0409, Prezes UOKiK zwrócił uwagę Strony na fakt, iż trzy oświadczenia zostały złożone przez przedsiębiorców, dla których faktury korygujące zostały również dołączone do Wniosku oraz jedno dla przedsiębiorcy, dla którego fakturę korygującą nadesłano w toku postępowania zakończonego decyzją DNR-1/96/2018. Jak wynikało z akt sprawy przedsiębiorcy, którzy złożyli oświadczenia załączone do Wniosku nie znajdują się na liście dystrybutorów produktu model Cabletech 0409 przekazanej przez Stronę za pismem z dnia 24 września 2018 r. Ponadto Prezes UOKiK przypomniał, iż zgodnie z uzasadnieniem decyzji DNR-1/96/2018 przed jej wydaniem Strona nie przedstawiła dowodów (oświadczeń lub faktur korygujących) od 121 kontrahentów dla detektora model URZ0407 oraz od 173 kontrahentów dla detektora URZ0409.

Ze względu na powyższe, uwzględniając nadesłane ww. dokumenty, na podstawie art. 64 § 2 K.p.a. wezwano Lechpol Electronics sp. z o.o. sp. k. do przedstawienia pozostałych dowodów wycofania z rynku detektorów gazu i tlenku węgla Cabletech model URZ0407 od pozostałych 109 kontrahentów oraz dla detektora URZ0409 od pozostałych 173 kontrahentów lub nadesłania stosownych oświadczeń o braku posiadania przez kontrahentów ww. produktów na stanie magazynowym, w terminie 10 dni od dnia otrzymania wezwania.

Pismem z dnia 4 lutego 2019 r. doręczonym 5 lutego 2019 r. Strona poinformowała o kolejnych działaniach zmierzających do wycofania produktu z rynku, na dowód czego przedstawiła łącznie 55 poświadczonych za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika Strony oświadczeń o nie posiadaniu na stanie czujników. W wyniku analizy treści ww. 55 oświadczeń oraz w oparciu o nadesłane za pismem z 24 września 2018 r. listy dystrybutorów czujników Prezes UOKiK ustalił, że wśród przedmiotowych oświadczeń znalazło się:

- 37 oświadczeń przedsiębiorców o nie posiadaniu na stanie detektora gazu i tlenku węgla Cabletech model URZ0407, którzy dokonali zakupu czujnika, a których nie złożono

dotychczas w niniejszej sprawie lub dla których nie wystawiono faktur korygujących w związku z wycofaniem czujnika z obrotu

- 8 oświadczeń przedsiębiorców o nie posiadaniu na stanie detektora gazu i tlenu węgla Cabletech model URZ0407, których oświadczenia znajdowały się już w aktach sprawy lub dla których wystawiono faktury korygujące w związku z wycofaniem czujnika z obrotu;
- 14 oświadczeń przedsiębiorców o nie posiadaniu na stanie detektora gazu i tlenu węgla Cabletech model URZ0409, którzy dokonali zakupu czujnika, a których nie złożono dotychczas w niniejszej sprawie lub dla których nie wystawiono faktur korygujących w związku z wycofaniem czujnika z obrotu
- 7 oświadczeń przedsiębiorców o nie posiadaniu na stanie detektora gazu i tlenu węgla Cabletech model URZ0409, których oświadczenia znajdowały się już w aktach sprawy lub dla których wystawiono faktury korygujące w związku z wycofaniem czujnika z obrotu ;
- oświadczenie przedsiębiorcy Dom Handlowy Panda Gózdź Wojtczak sp. j., który nie znajduje się na żadnej z list rozchodu, ani dla detektora gazu i tlenu węgla Cabletech model URZ0407 ani dla detektora gazu i tlenu węgla Cabletech model URZ0409.

Pismem z dnia 4 marca 2019 r. doręczonym 6 marca 2019 r. Strona poinformowała o kolejnych działaniach zmierzających do wycofania produktu z rynku, na dowód czego przedstawiła łącznie 23 poświadczone za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika Strony oświadczenia o nie posiadaniu na stanie czujników. W wyniku analizy treści ww. 23 oświadczeń oraz w oparciu o nadesłane za pismem z 24 września 2018 r. listy dystrybutorów czujników Prezes UOKiK ustalił, że wśród przedmiotowych oświadczeń znalazło się:

- 12 oświadczeń przedsiębiorców o nie posiadaniu na stanie detektora gazu i tlenu węgla Cabletech model URZ0407, którzy dokonali zakupu czujnika, a których nie złożono dotychczas w niniejszej sprawie lub dla których nie wystawiono faktur korygujących w związku z wycofaniem czujnika z obrotu
- 6 oświadczeń przedsiębiorców o nie posiadaniu na stanie detektora gazu i tlenu węgla Cabletech model URZ0407, których oświadczenia znajdowały się już w aktach sprawy lub dla których wystawiono faktury korygujące w związku z wycofaniem czujnika z obrotu;
- 5 oświadczeń przedsiębiorców o nie posiadaniu na stanie detektora gazu i tlenu węgla Cabletech model URZ0409, którzy dokonali zakupu czujnika, a których nie złożono dotychczas w niniejszej sprawie lub dla których nie wystawiono faktur korygujących w związku z wycofaniem czujnika z obrotu

- 4 oświadczenia przedsiębiorców o nie posiadaniu na stanie detektora gazu i tlenku węgla Cabletech model URZ0409, których oświadczenia znajdowały się już w aktach sprawy lub dla których wystawiono faktury korygujące w związku z wycofaniem czujnika z obrotu ;
- oświadczenie przedsiębiorcy P. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą P. H. U. K. P. K., który nie znajduje się na żadnej z list rozchodu, ani dla detektora gazu i tlenku węgla Cabletech model URZ0407 ani dla detektora gazu i tlenku węgla Cabletech model URZ0409.
- oświadczenie przedsiębiorcy D. S., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą N. D. S., który nie znajduje się na żadnej z list rozchodu, ani dla detektora gazu i tlenku węgla Cabletech model URZ0407 ani dla detektora gazu i tlenku węgla Cabletech model URZ0409.

Ponadto do pisma z 4 marca 2019 r. załączona została karta przekazania odpadów w postaci 57 sztuk czujnika URZ0407 do ECO HARPOON-RECYCLING sp. z o.o. z siedzibą w Czosnkowie.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Na podstawie art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w zakresie nieregulowanym ustawą do postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów stosuje się przepisy kodeksu postępowania administracyjnego.

Natomiast, stosownie do art. 127 § 3 K.p.a., od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Z kolei zgodnie z art. 129 § 2 K.p.a., odwołanie (wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy) wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie - od dnia jej ogłoszenia stronie. W świetle powyższego wskazać należy, że postępowanie zostało zainicjowane Wnioskiem Lechpol Electronics sp. z o.o. sp.k. złożonym w kancelarii Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 9 stycznia 2019 r. z zachowaniem wymaganego przez przepisy art. 129 § 2 K.p.a. 14 - dniowego terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (Zaskarżona Decyzja została bowiem doręczona podmiotowi biorącemu udział w postępowaniu w dniu 27 grudnia 2018 r.). Należy zatem stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie zrealizowane zostały przesłanki wynikające z art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 K.p.a., upoważniające i zobowiązujące Prezesa UOKiK do ponownego rozpoznania sprawy administracyjnej zakończonej Zaskarżoną Decyzją i wydania nowego rozstrzygnięcia w tym zakresie. Zgodnie z poglądem ugruntowanym

w doktrynie prawa i orzecznictwie sądowym, istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, a nie zaś jedynie kontrola decyzji organu pierwszej instancji, czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, K.p.a. Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art.138 Nb 1, oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego [dalej „NSA”] z dnia 9.10.1992 r., V S.A. 137/92; opubl. ONSA z. 1/1992, poz. 22). Organ jest zobowiązany zatem do ponownego rozważenia wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji. Tak kształtowany zakres postępowania odwoławczego jest wyrazem realizacji wynikającej z art. 15 K.p.a. zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, zgodnie z którą obywatel ma prawo do dwukrotnego rozpoznania i rozstrzygnięcia jego sprawy przez kompetentny organ władzy państwowej (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, KPA Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art. 15 Nb 1). Skutkiem złożenia przez stronę odwołania jest zatem zainicjowanie administracyjnego toku instancji, w ramach którego następuje przekazanie kompetencji do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej z organu I instancji na organ II instancji. W odmienny sposób gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są w sytuacji, gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, nad którym z uwagi na strukturalne ograniczenia administracji publicznej nie występują organy wyższego stopnia. Wówczas uprawnienie strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy administracyjnej realizowane jest w ramach instytucji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 K.p.a. W tym trybie strona niezadowolona z decyzji wydanej przez ministra lub centralny organ administracji rządowej jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem drugiego postępowania merytorycznego w tej samej sprawie, do którego odpowiednio należy stosować przepisy K.p.a. dotyczące odwołań. Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 K.p.a. (por. wyroki NSA z dnia 17 listopada 2000 r., sygn. Akt 1 SA 1543/99, LEX nr 57182, i z dnia 27 listopada 2001 r., sygn. akt I SA 1011/00, LEX nr 81760). Powyższe oznacza, że organ wydający decyzję na skutek prawidłowo złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy „obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji, przy zastosowaniu takich rozstrzygnięć, które zostały przewidziane w art. 138 § 1 K.p.a.” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 marca 2007 r., sygn. V SA/Wa 248/07, LEX nr 338253). Zgodnie

z art. 138 § 1 K.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której: 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo 3) umarza postępowanie odwoławcze. Biorąc po uwagę brzmienie ww. przepisu należy wskazać, że „kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych.

W przypadku odmiennego rozstrzygnięcia sprawy organ odwoławczy ma kompetencje merytoryczno - reformacyjne. Może wydać decyzję uchylającą w całości lub części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy, w sytuacji gdy uznał, iż rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 czerwca 2008 r., sygn. VII SA/Wa 504/08, LEX nr 508489). Takiej weryfikacji - kierując się kryterium legalności i celowości - dokonał Prezes UOKiK w niniejszym postępowaniu.

Formułując swoje żądanie w piśmie z 9 stycznia 2019 r. Strona wskazała, że wnosi o „anulowanie kary w wysokości 18000 zł nałożonej na naszą firmę”, informując o podjętych dotychczas działaniach zmierzające do wycofania Wyrobów z obrotu oraz wnosząc zarzuty odnośnie szacowania korzyści majątkowej określonej przez Prezesa UOKiK w Zaskarżonej decyzji.

Zgodnie ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego „Pomimo iż przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego nie dopuszczają wprost wniesienia odwołania tylko od części decyzji pierwszoinstancyjnej, to automatycznie nie wyłącza to takiej możliwości w sytuacji, gdy z jednej decyzji da się wyodrębnić niejako poszczególne rozstrzygnięcia, które mogłyby stanowić w rzeczywistości niejako odrębne decyzje. Wtedy to prawem strony jest zaskarżyć taką decyzję tylko w wyodrębnionej części. W takiej sytuacji w pozostałej części (niezaskarżonej) decyzja taka staje się prawomocna z datą upływu terminu do wniesienia odwołania i jako taka funkcjonuje w obrocie prawnym. Zatem w przypadku, gdy strona jednoznacznie w odwołaniu wskazuje, że zaskarża decyzje pierwszoinstancyjną w określonej, dającej się wyodrębnić części, to organ drugiej instancji nie może wykroczyć poza wyznaczone granice kompetencji organu odwoławczego i w konsekwencji nie może poddać kontroli niezaskarżonej części decyzji organu pierwszej instancji i ponownie rozpatrzyć sprawy także w zakresie rozstrzygniętym niezaskarżoną częścią orzeczenia.” (Wyrok NSA z dnia 9 maja 2014 r., sygn. I OSK 2492/12). Stanowisko powyższe podziela Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, zgodnie opinią którego „Jeżeli w okolicznościach danej sprawy, mając na uwadze treść rozstrzygnięcia np. złożonego z kilku odrębnych elementów, punktów z treści odwołania wynika, że strona odwołuje się wyłącznie od skonkretyzowanej części rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, którą uważa za niekorzystną, to brak jest podstaw, aby organ odwoławczy

obejmował rozpoznaniem i rozstrzygnięciem całą sprawę administracyjną. W takiej bowiem sytuacji stwierdzić należy, że decyzja organu pierwszej instancji, w części od której strona nie wniosła odwołania, uzyskuje przymiot ostateczności z upływem terminu do odwołania. I staje się co do zasady wykonalna (art. 130 § 1 i 2 K.p.a.). Ponowne orzeczenie w tym zakresie przez organ odwoławczy, należy wówczas uznać za działanie z urzędu, które stanowi rażące naruszenie prawa, w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 K.p.a.” (Wyrok WSA w Warszawie z dnia 28 stycznia 2015 r., sygn. II SA/Bd 1411/14).

We Wniosku Strona wnosi o uchylenie decyzji w zakresie nałożonej na nią kary pieniężnej. Analiza treści wniosku nie daje podstaw do rozpoznania przez Prezesa UOKiK sprawy w zakresie wykraczającym poza zakres zaskarżenia, skoro Strona we Wniosku nie kwestionuje rozstrzygnięć zawartych w pkt 1, 2 i 4 decyzji nr DNR-1/96/2018. W związku z tym, Prezes UOKiK w toku niniejszego postępowania ponownie dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego i rozpatrzył sprawę wyłącznie w zakresie objętym zaskarżeniem.

Przedsiębiorca Lechpol Electronics sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Miętnej wprowadził detektory gazu i tlenku węgla (czadu): Cabletech model URZ0407 (kod EAN 5901436752219), Cabletech model URZ0409 (kod EAN 5901890015479) na polski rynek i jest ich producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit b) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Za producenta uznaje się bowiem importera produktu, jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania nabyła kwestionowane produkty od chińskiego przedsiębiorcy. Organ nie posiada również informacji, aby chiński przedsiębiorca prowadził działalność w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub wyznaczył przedstawiciela.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

W myśl art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bezpieczeństwo produktu ocenia się z uwzględnieniem spełniania przez produkt wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 50291-1:2010+A1:2013-05 „*Urządzenia elektryczne do wykrywania tlenku węgla w pomieszczeniach domowych – Część 1: Metody badań i wymagania*” jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa czujników z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania zakończonego Zaskarżoną decyzją stanowiła ocena prawidłowości oznakowania oraz wyniki badań organoleptycznych przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej oraz wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Laboratorium Badań Urządzeń Gazometrycznych Centrum Badań i Certyfikacji Instytut Technik Innowacyjnych EMAG w Katowicach. Stwierdzono, że brak wymaganych oznaczeń może być przyczyną nieszczęśliwych wypadków spowodowanych brakiem świadomości o zagrożeniach związanych z użytkowaniem produktów, a nieprawidłowości w działaniu progów alarmowych czujników stwarzają poważne ryzyko zatrucia się tlenkiem węgla przez użytkowników produktów, co jest związane z przekroczeniem dopuszczalnego czasu ekspozycji na tlenek węgla. W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał, że kwestionowane produkty nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i wszczął postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Strona postępowania nie zakwestionowała oceny bezpieczeństwa czujników, jednocześnie podjęła współpracę w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez produkty.

Z uwagi na fakt, iż detektory gazu i tlenku węgla (czadu): Cabletech model URZ0407 i Cabletech model URZ0409 nie spełniają wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a wprowadzający je na rynek przedsiębiorca Lechpol Electronics spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. z siedzibą w Miętym naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy Prezes UOKiK rozpatrując ponownie sprawę doszedł do wniosku, że zasadne jest nałożenie na Stronę kary pieniężnej.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100.000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzany na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Rozpatrując sprawę Prezes UOKiK, w oparciu o zastosowane przesłanki wymiaru kary, ponownie rozważył wysokość kary, ze szczególnym uwzględnieniem zarzutów podniesionych przez Stronę we Wniosku.

Przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania, jak również ilość produktów wprowadzonych na rynek, a także korzyść majątkową jako kryterium pomocnicze.

Określając stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez Stronę postępowania Prezes UOKiK uznał, że istotną okolicznością obciążającą jest, iż działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/9: „*Każda osoba przystępująca bowiem do prowadzenia działalności gospodarczej winna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność*”).

Strona postępowania powinna być zatem świadoma wymagań stawianych produktom, systematycznie weryfikować zmiany zarówno stanu prawnego jak i stanu faktycznego – jakości produkcji, zapewniając że produkty są bezpieczne.

Strona jako profesjonalny podmiot prowadzący działalność gospodarczą wprowadziła na rynek dużą liczbę produktów, które nie są bezpieczne - łącznie 8.711 produktów. Na powyższą liczbę składa się 6.482 sztuki detektorów model URZ0407 (z zakupionych od chińskiego przedsiębiorcy 10.000 sztuk, udostępniając je detalicznie oraz na podstawie faktur 302 kontrahentom w okresie od 10 maja 2017 r. do 29 czerwca 2018 r.) oraz 2.229 sztuk detektorów model URZ0409 (z zakupionych od chińskiego przedsiębiorcy 5.130 sztuk, udostępniając je detalicznie oraz na podstawie 252 faktur, w okresie od 31 sierpnia 2016 r. do 18 lipca 2018 r.). Prezes UOKiK uwzględnił również okoliczność, że produkty będące przedmiotem postępowania stwarzają poważne zagrożenie dla konsumentów, a stwierdzone nieprawidłowości mogą doprowadzić nawet do śmierci użytkowników. Ponadto, należy zauważyć, że norma PN-EN 50291-1:2010, według której badane są parametry czujników, obowiązuje od wielu lat, a zatem strona postępowania miała czas, aby się zapoznać z jej wymaganiami i uwzględnić ich treść przy zamawianiu czujników od chińskiego producenta. Należy zatem uznać, że Strona jako profesjonalista, w sposób znaczący (albowiem zagrożone zostało dobro o wielkiej wadze – życie i zdrowie użytkowników Produktów) i na dużą skalę (wprowadzono na rynek 8.711 produktów) naruszyła obowiązek wynikający z ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jako okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał fakt, że strona postępowania nie otrzymała skarg konsumentów ani informacji o wypadkach z udziałem kwestionowanych czujników, jak również reklamacji. Niemniej jednak uznając powyższy fakt, Prezes UOKiK podziela stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który stwierdził, że: *„Organ uwzględniając interes strony postępowania wskazał, że wymierzając karę 20.000 złotych uwzględnił brak skarg konsumentów na sprzedawany produkt, choć, w ocenie Sądu, w obliczu udokumentowanego, realnego zagrożenia ze strony kwestionowanej rozpalki fakt ten powinien w najmniejszym stopniu wpływać na wysokość kary* (Wyrok WSA w Warszawie z 13 stycznia 2010 r., sygn. VI SA/Wa 1855/09).

Na korzyść Strony przemawia również to, że podjęła dodatkowe działania w celu eliminacji zagrożeń stwarzanych przez produkty, nadal je prowadzi i dobrowolnie powiadomiła konsumentów o zagrożeniu stwarzanym przez czujniki, zamieszczając ogłoszenie na stronie internetowej, a także fakt, iż wobec strony postępowania nie było wcześniej prowadzone postępowania na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, których przedmiotem był czujnik czadu. Niemniej jednak Strona nie przedstawiła nadal dowodów (oświadczeń kontrahentów bądź faktur korygujących) potwierdzających wycofanie z rynku produktów: detektorów model URZ0407 od 61 kontrahentów spośród wskazanych przez nią 302 kontrahentów oraz detektorów model URZ0409 od 154 kontrahentów spośród wskazanych przez nią 252

kontraheńtów, w związku z czym nie można stwierdzić że Strona wycofała produkty z obrotu, a co za tym idzie usunęła przyczyny zagrożeń.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży, wyliczona przez Prezesa UOKiK na potrzeby niniejszego postępowania, stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Na podstawie przedstawionego przez stronę postępowania zestawienia sprzedaży produktów wynika, że sprzedała ona kontrahentom 2.229 sztuk detektorów model URZ0409 w przedziale cenowym od 14,25 zł do 89,43 zł oraz 6.482 detektory model URZ0407 w przedziale cenowym od 25,39 zł do 73,17 zł. Zatem jako średnią cenę sprzedaży detektora model URZ0409 organ nadzoru rynku przyjął kwotę 51,84 zł, a w przypadku detektora model URZ0407 kwotę 49,28 zł. W konsekwencji Prezes UOKiK uwzględniając dowody przekazane dotychczas przez Stronę oszacował, że korzyść majątkowa ze sprzedaży 2.229 sztuk detektorów model URZ0409 wyniosła 115.551,36 zł. Korzyść majątkowa ze sprzedaży 6.425 detektorów model URZ0407 wyniosła 316.624,00 zł. Szacunkowa łączna korzyść majątkowa ze sprzedaży wszystkich czujników wynosi zatem 432.175,36 zł. Nadmienić należy, że Prezes UOKiK uwzględnił fakt, że strona postępowania zniszczyła posiadane na stanie magazynowym i zwrócone przez dystrybutorów produkty – 2.975 sztuk detektorów model URZ0409 oraz 4.114 sztuk detektorów model URZ0407. Nadmienić należy, że ustalając korzyść majątkową w toku ponownego rozpatrzenia sprawy, Prezes UOKiK uwzględnił zniszczenie w toku niniejszego postępowania 57 sztuk czujników URZ0407. Niemniej jednak ustalona na nowo kwota korzyści zmalała w porównaniu do kwoty korzyści ustalonej w toku postępowania zakończonego Zaskarżoną korzyścią jedynie o 2.808,96 zł, co w odniesieniu do skali wielkości korzyści uzyskanej łącznie ze sprzedaży czujników URZ0409 i URZ0407 sięgającej obecnie kwoty 432.175,36 zł nie wpływa w ocenie Prezesa UOKiK na miarkowanie wysokości kary.

We Wniosku Strona zwróciła się *„o anulowanie kary w wysokości 18.000 zł. W ocenie Strony wyliczenie Prezesa UOKiK jest nieprecyzyjne, albowiem nie uwzględnia kosztów zakupu w/w detektorów w wysokości 477,592,00 zł, kosztów poniesionych na obsługę zwrotu towaru, kosztu faktur korygujących oraz kosztów recyklingu. Strona podniosła, że uwzględniając koszty zakupu Produktów, poniosła stratę w wysokości 42,608 zł, a strata ta nie uwzględnia jeszcze wskazanych wcześniej kosztów poniesionych na obsługę zwrotu towaru, kosztu faktur korygujących oraz kosztów recyklingu”*.

W ocenie Prezesa UOKiK przedstawione przez Stronę czynniki ekonomiczne pozwalałyby w przybliżeniu na wyliczenie zysku lub straty, nie są jednakże tożsame z pojęciem korzyści majątkowej przyjętej przez Prezesa UOKiK jako przesłanka pomocnicza przy ustalaniu wymiaru kary. Uzyskany zysk lub poniesiona strata nie znajdują zastosowania w przypadku kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 33a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, ze względu na fakt, iż wymierzane w oparciu o tak wyliczoną korzyść majątkową kary pieniężne miałyby wymiar iluzoryczny i nie spełniłyby swojego prewencyjno – represyjnego celu. Stanowisko to, w podobnej sprawie potwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 3 kwietnia 2014 r. VI SA/Wa 3522/13, gdzie stwierdzono, iż „*Odnosząc się do przekonania skarżącej, że przy określaniu wysokości kary pieniężnej Prezes UOKiK - zamiast korzyści majątkowej, której skarżąca nie osiągnęła - powinien uwzględnić poniesione przez nią straty finansowe należy uznać je za błędne. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów stanowi, że wysokość kary pieniężnej ustala się uwzględniając w szczególności stopień i okoliczności naruszenia przez przedsiębiorcę obowiązków. Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie nakłada natomiast na Prezesa UOKiK obowiązku posilkowania się przy określaniu wysokości kary pieniężnej dochodem czy zyskiem uzyskanym przez przedsiębiorcę. Pojęcie korzyści majątkowej zostało zdefiniowane przez Prezesa UOKiK na potrzeby postępowań prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i w sposób zamierzony nie jest tożsame z dochodem czy zyskiem, do którego odwołuje się skarżąca. Cywilistyczne rozumienie pojęcia "korzyści majątkowej" na tle tego rodzaju spraw byłoby bowiem nieracjonalne. Uwzględnianie dla ustalenia korzyści majątkowej kosztów produkcji danego produktu prowadziłoby bowiem każdorazowo do analizy finansowej całego przedsiębiorstwa, na koszty te składają się nie tylko proste koszty produktów i opakowań lecz koszty funkcjonowania całego przedsiębiorstwa, amortyzacja urządzeń, wynagrodzenia pracowników itp. Zdaniem Sądu zastosowanie takiej wykładni wykracza poza ramy i cele ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Posłużenie się przez organ pomocniczo wartością przychodu uzyskanego ze sprzedaży produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa jest w ocenie Sądu prawidłowe na gruncie cytowanej ustawy. Przyjęcie przedstawionej przez skarżącą wykładni łatwo skutkować by mogło nakładaniem minimalnej czy nieadekwatnej do wartości wprowadzonego do obrotu produktu kary w każdym przypadku, gdy działalność karanego przedsiębiorstwa byłaby deficytowa lub gdyby działało ono w zawyżonej strukturze kosztów. Podkreślenia wymaga przy tym, że kryterium to miało jedynie charakter pomocniczy, a określając wysokość kary organ nadzoru wziął również pod uwagę szereg innych okoliczności określonych w zaskarżonej decyzji. Konsekwencją powyższego przyjęcia jest uznanie, iż wartość ta nie wpływa w sposób bezpośredni na wysokość*

kary i nie stanowi prostego przelicznika do jej określenia (tak też tut. Sąd w wyroku z dnia 8 lutego 2011 r., VI SA/WA 2423/10).

Zatem nie znajduje uznania w ocenie Prezesa UOKiK zarzut odnośnie błędnego wyliczenia korzyści majątkowej w Zaskarżonej decyzji.

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy bowiem zauważyć, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 18 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego - zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie - do 100.000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów w zakresie nieuregulowanym ustawą do postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Zatem ponieważ ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie reguluje kwestii możliwości odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, w sprawie zastosować należy art. 189f K.p.a. określający przesłanki odstąpieniu od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Jak wynika z art. 189b K.p.a. przez administracyjną karę pieniężną rozumie się określoną w ustawie sankcję o charakterze pieniężnym, nakładaną przez organ administracji publicznej, w drodze decyzji, w następstwie naruszenia prawa polegającego na niedopełnieniu obowiązku albo naruszeniu zakazu ciążącego na osobie fizycznej, osobie prawnej albo jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Natomiast zgodnie z art. 189f K.p.a. § 1. organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa

jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W ocenie Prezesa UOKiK charakter i zakres naruszenia prawa dają podstawy do stwierdzenia, że waga naruszenia prawa nie jest znikoma, pomimo że Strona zaprzestała jego naruszania. Na rynku, a następnie u konsumentów znalazło się 8.711 produktów – 6.482 detektory model URZ0407 (udostępniając je w okresie od 10 maja 2017 r. do 29 czerwca 2018 r.) oraz 2.229 detektorów model URZ0409 (udostępniając je w okresie od 31 sierpnia 2016 r. do 18 lipca 2018 r.). Ponadto strona postępowania nie przedstawiła dowodów potwierdzających wycofanie Produktów z rynku, tym samym należy stwierdzić, że część Produktów została lub może zostać zakupiona przez konsumentów, którzy są narażeni na zagrożenia przez nie stwarzane. Na uszczerbek narażone zostało w konsekwencji w sposób znaczący dobro chronione jakim jest zdrowie konsumentów, którzy dokonali zakupu produktów.

Strona postępowania podjęła w toku postępowania tylko częściowe działania naprawcze w celu eliminacji zagrożeń stwarzanych przez produkty, a Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą aby za to samo zachowanie Strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełniła cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Nie zachodzą zatem przesłanki odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, o których mowa w art. 189f § 1 K.p.a.

Zgodnie zaś z art. 189f § 2 K.p.a. w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

§ 3. Organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia.

Rozpatrując przesłanki wynikające z art. 189f § 2 K.p.a. należy wskazać, że w niniejszej sprawie nie zostało wydane postanowienie, o którym mowa w tym przepisie.

Zatem po rozważeniu możliwości wystąpienia przesłanek obligujących Prezesa UOKiK do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 i 2 K.p.a. należy stwierdzić, iż nie ma podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

Dokonując oceny działań podjętych przez Stronę w toku postępowania przed Prezesem UOKiK, należy wskazać, że Strona bezzwłocznie podjęła i skutecznie kontynuowała współpracę z Prezesem UOKiK. Poinformowała kontrahentów oraz konsumentów o zagrożeniu stwarzanym przez Produkt. Ponadto strona postępowania zniszczyła posiadane na stanie magazynowym i zwrócone przez dystrybutorów produkty – 2.975 sztuk detektorów model URZ0409 oraz 4.114 sztuk detektorów model URZ0407. Niemniej jednak od przedsiębiorcy prowadzącego profesjonalną działalność na polskim rynku należy oczekiwać, iż zapewni że wprowadzane na rynek produkty będą bezpieczne, zwłaszcza biorąc pod uwagę skalę prowadzonej działalności oraz liczbę egzemplarzy Produktu wprowadzanych na rynek, a także potencjalnie zagrożenie jakie stwarzają produkty, które nie są bezpieczne. W świetle powyższych okoliczności, uznać należy że stopień i okoliczności naruszenia obowiązków wynikających z ustawy nie są znikome, a brak przesłanek przemawiających za odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przemawia za penalizacją naruszenia obowiązków przez Lechpol Electronics sp. z o.o. sp.k.

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów, charakter prowadzonej działalności, a także przyczynienie się Strony do usunięcia przyczyny zagrożeń oraz osiągniętą korzyść majątkową. Wziął także pod uwagę, iż nie prowadzono dotychczas wobec Lechpol Electronics sp. z o.o. sp.k. postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa detektorów czadu i gazu oraz uzyskaną korzyść majątkową.

W świetle powyższych okoliczności Prezes UOKiK uznał, że kara określona w decyzji DNR-1/96/2018, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjno - represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów w przyszłości.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Prezesa UOKiK (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 § 1 i § 2, art. 50 § 1, art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r., poz. 1302 ze zm.).

W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia, zgodnie z art. 233 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. poz. 2193 z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu wpis stały, który w niniejszej sprawie wynosi 200 zł.

W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia w zakresie kary pieniężnej, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowo administracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat

sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały z art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony konkurencji i Konsumentów
Wiceprezes
Dorota Karczevska